

Pokojninski pravilnik

Mestne hranilnice ljubljanske.

—♦♦♦—
I. del.

A. Določbe za stalno nameščene uradnike. O vpokojitvi.

§ 1.

Pravica do začasne vpokojitve.

Če postane uradnik, kojemu so zagotovljene preskrbninske dajatve po I. delu tega pravilnika, za uradovanje nesposoben, a je pričakovati, da bo postal za službo zopet sposoben, ima pravico, da se ga ob priznanju normalne pokojnine (odpravnine) začasno vpokoji.

Uradnik, ki hoče doseči začasno vpokojitev, se ima podvreči službeno-zdravniški preiskavi, pri kateri ima uradnemu zdravniku povedati namen preiskave; na zahtevo uradnika je preiskavi pritegniti tudi zdravnika, ki ga predlaga uradnik. Zdravnika vpošljeta svoje mnenje o vzroku, stopnji in verjetnem trajanju službene nezmožnosti preiskančeve ravnateljstvu Mestne hranilnice ljubljanske; če se ne sporazumeta, vpošlje vsak zdravnik ločeno svoje mnenje.

Ravnateljstvo ima pravico, da da na hran. stroške izid službeno-zdravniške preiskave preizkusiti še z novo preiskavo uradnika po drugem zdravniku.

§ 2.

Uradoma odrejena začasna vpokojitev.

Uradnika je začasno vpokojiti uradoma, če je

1. izgubil iz drugega vzroka, nego iz bolezni, samopravnost,

2. če je vsled bolezni delj nego eno leto iz službe odsoten,

3. za kazen v določenih disciplinarnih slučajih, vkolikor v teh slučajih niso dani pogoji za stalno vpokojitev.

Pri preračunanju enoletnega trajanja službene odsotnosti vsled bolezni ni vračunati dobe, ki jo je uradnik med tem morda prebil na dopustu; vmes morda ležeče aktivno službovanje pa je za prekinjenje službene odsotnosti smatrati le, če presega vsaj polovico dobe popreje dogodivše se službene odsotnosti.

§ 3.

Zdravniško preiskovanje začasnih vpokojencev.

Vsled službene nezmožnosti začasno vpokojeni uradniki so dolžni dati se na uradni poziv preiskavati po mestnem uradnem zdravniku glede na to, obstoja li njih službena nezmožnost še vedno. Pri preiskavi se je posebno ozirati na pravila, s kate-

rimi se začasni vpokojenec v pokojninskem stanu peča.

§ 4.

Reaktivacija začasnega vpokojenca.

Če zadobi začasni vpokojenec zapet službeno zmožnost (samopravnost), ima na uradni poziv nastopiti svoje prejšnje službeno mesto.

Če so službena mesta izpraznjena, se je predvsem na zopet službe zmožne začasne vpokojence, ki so zanja primerni, ozirati tudi tedaj, če bi se sami zanja ne potezali.

§ 5.

Vštevnost in nevštevnost v začasno pokojninskem stanu prebite dobe za napredovanje in za pokojnino.

Če se uradnik reaktivira, se mu v začasnem pokojninskem stanu prebita doba ne more vštevati v dobo za napredovanje na višje plačilne stopnje. Pač pa se mu doba, ki jo je pred vpokojitvijo prebil na svoji poslednji plačilni stopnji, če je bila sploh vštevna, šteje v doseg prihodnje plačilne stopnje.

Če je bil uradnik začasno vpokojen z odpravnino, a reaktiviran med dobo, ki je služila za temelj preračunanju zneska odpravnine, je presežek prejete odpravnine od njega dobiti nazaj z odbitki pri plači najdelj v dveh letih.

Če se začasno vpokojenega uradnika reaktivira, se mu v začasnem pokojninskem stanu prebita doba ne računa v dobo za odmero pokojnine.

§ 6.

Stalna vpokojitev.

Če postane uradnik za službo nezmožen in je zopetna pridobitev službene sposobnosti izključena, ima pravico do stalne vpokojitve ob priznanju normalne pokojnine (odpravnine).

Za dognanje službene nezmožnosti veljajo pravila § 1.

§ 7.

Pravica do stalne vpokojitve neglede na službeno nezmožnost.

Brez ozira na dokaz trajne službene nezmožnosti imajo pravico, da se jih stalno vpokoji:

1. uradniki, ki so prekoračili 60. leto življenja.
2. začasno vpokojeni uradniki, ki tekom treh let po dokazani dosegi zopetne službene sposobnosti (samopravnosti) niso bili reaktivirani pri M. hr. lj.

§ 8.

Uradoma odrejena stalna vpokojitev.

Uradnika je stalno vpokojiti uradoma, 1. če je aktivni uradnik postal dokazoma za vedno nezmožen za redno opravljanje svoje službe, 2. če začasno vpokojeni uradnik tekom 3 let od dneva začasne vpokojitve ni postal zopet za službo sposoben, 3. za kazen v določenih disciplinarnih slučajih.

Če je aktiven uradnik prekoračil 60. leto starosti in tudi že dosegel pravico za normalno vpokojitev s celo pokojnino, se sme uradoma vpokojiti.

§ 9.

Postopanje pri vpokojevanju.

Ako se o priliki kake prošnje za začasno ali stalno vpokojitev pokažejo pomisleki o tem, so li izpolnjeni za vpokojitev vsi predpisani pogoji, je prosilcu to pismeno naznaniti; obveščenelec se sme tekom 30 dni o predmetu izjaviti.

Tako prošnjo je le tedaj odkloniti, če prosilec zahtevane izjave v navedenem roku ni podal, ali če se prošnja pri premočitvi merodajnih okolščin izkaže za nevtemeljeno.

Če se namerava uradnika — izvzemši v zadevnih disciplinarnih slučajih — vpokojiti uradoma, ga je najprvo ob naznanitvi razlogov o tem pismeno obvestiti s pristavkom, da mu je dano na prosto naznaniti tekom 14 dni zoper vpokojitev svoje ugovore. O teh ugovorih je potem dognati, vkoliko da so utemeljeni.

Če v navedenem roku ni podal nobenih ugovorov, je z uradnikom ravnati tako, kakor da bi bil sam prosil za vpokojitev.

§ 10.

Vpokojevanje.

Vpokojevanje uradnikov izvršuje na predlog upravnega odbora Mestne hranilnice ljubljanske občinski svet dež. stolnega mesta Ljubljane.

§ 11.

Pravica do pokojnine.

Pravico do pokojnine doseže uradnik po desetih v smislu pragmatičnih določil vštavnih službenih letih. Vštavna službena leta se določajo od dne, ko je uradnik službo pri M. hr. lj. dejansko nastopil.

Uradnik, ki postane za službo nesposoben vsled bolezni ali vsled telesne poškodbe, ki je ni povzročil sam namenoma, dobi pokojninsko upravičenost že po petih vštavnih službenih letih.

§ 12.

Izmera pokojnine.

V določen činovni razred uvrščeni uradniki imajo pravico do pokojnine, ki znaša po 10 vštavnih službenih letih 40 %, za vsako nadaljno vštavno službeno leto pa po 2·4 % v pokojnino vštavnih dejalnostnih prejemkov.

Slednji obsegajo dejalnostno plačo z dospelimi dve-, tri-, oziroma štiriletnicami in stanarino dotičnega činovnega razreda, odštevši zadnji letni pokojninski prispevek.

Po vštavni službeni dobi 35 let je pokojnina enaka vsoti zadnje plače in stanarine, znižani za zadnji letni pokojninski prispevek.

Če uradnik oslepi ali se mu omrači um, ne da bi bil to sam namenoma zakrivil, in je postal za na-

daljnje službeno poslovanje in za vsako drugo pridobitveno službo nesposoben, se mu k njegovi sicer vštrevni dobi dejanskega službovanja prišteje deset let za odmero pokojnine.

Isto velja o uradniku, ki je po bolezni ali kaki nezgodi brez lastne krivde postal za službo nesposoben, pod pogoji:

1. da ga je nezgoda doletela v poslovanju, ki je z opravljanjem službe v neposredni zvezi;

2. da je uradno uvedena zdravniška preiskava dokazala, da je službena nezmožnost nastala edinole vsled dotične nezgode;

3. da je službena nezmožnost nastopila tekom enega leta po nezgodi;

4. da je dotičnik svojo zahtevo do višje pokojninske izmere prijavil tekom enega leta po nastopivši službeni nezmožnosti.

V posebnega ozira vrednih takih slučajih, če je uradnika vpokojiti zaradi bolezni ali posledic nezgode, lahko občinski svet sklene še višjo pokojnino.

Praktikanti, ki so postali za službo nesposobni vsled nezgode v vršitvi službe, imajo pravico do pokojnine v izmeri popolnega adjuta, ki so ga nazadnje prejeli. Vendar ta pokojnina ne sme presegati one, ki bi se jim odmerila, če bi bili tedaj že nameščeni na najnižji plačilni stopnji prve jim v smislu pragmatike dosegljive činovne službe.

Normalna pokojnina uradnika ne sme se odmerjati nižje, nego z letnim zneskom 1200 kron.

§ 13.

Odmerjenje pokojnine (odpravnine).

Normalna pokojnina (odpravnina) se odmeri po podatkih stanovskega izkaza. Službena doba se preračuna po celih letih; če preostali del leta presega 6 mesecev, je ta del šteti kot celo službeno leto.

Če priglasí uradnik pravico do višje normalne pokojnine, se mu prizna višja pokojnina šele od časa, ko je svojo pravico priglasil in dokazal.

V enakem smislu je to določbo uporabiti v slučaju, da uradnik priglasí pravico do pokojnine, količršne mu ni odmeriti po podatkih stanovskega izkaza. V takem slučaju je morebitno izplačano odpravnino tekom primerne dobe v obrokih odtegniti od naknadno dovoljene pokojnine.

§ 14.

Pokojninski prispevek.

Aktivni uradniki morajo za pokojninske namene dajati blagajnici zaporedoma tekoč letni prispevek, ki znaša 5 % vse službene plače in stanarine dotičnega činovnega razreda in se od njih pobira v mesečnih obrokih ob izplačevanju službenih prejemkov.

Med suspenzijo se od uradnika ne pobira nikaškega pokojninskega prispevka.

Če se pa dotičniku vsled izida disciplinarne preiskave ustavljeni del službenih prejemkov naknadno izplača, tedaj mu je tudi na dobo suspenzije odpada-

joči pokojninski prispevek od naknadnega izplačila odtegniti, in sicer vse naenkrat.

Zastalih prispevkov se razven pogojev predidóčega odstavka ne sme pobirati za delj kot tri mesece.

§ 15.

Trajanje pokojninskega vživanja.

Vživanje pokojnine pričanja s prvim dnevom meseca, sledečega ustavljenju dejalnostnih prejemkov.

Ugasne pa:

- a) ob smrti upravičenčevi,
- b) če se upravičenec tekoči pokojnini odpove zato, da dobi odpravnino,
- c) če vpokojenec izstopi prostovoljno iz pokojninskega stanu,
- č) če je bil vpokojenec obsojen radi hudodelstva; v slučajih pod b), c), č) pa le v toliko, v kolikor presega pokojnino, ki mu gre po pokojninskem zakonu.

Pokojnina se uradnikom izplačuje v naprednih mesečnih obrokih.

§ 16.

Nadaljna raba naturalnega stanovanja; posmrtna četrt.

Če gre v pokoj uradnik, ki ima naturalno stanovanje, sme to stanovanje rabiti od dneva vpokojitve še do naslednjega četrtletnega selilnega roka, vsaj pa še šest tednov.

Enaka pravica pristoja za slučaj uradnikove smrti njegovi vdovi in otrokom.

Vdova oziroma zakonski potomci uradnika dobijo posmrtno četrt v znesku trimesečnih vseh dejanskoslužbenih ali pokojninskih prejemkov rajnikovih.

Če bi žene in zakonskih potomcev ne bilo in morejo tedaj druge osebe dokazati, da so umrlemu pred smrtjo stregle ali pogrebne stroške iz svojega plačale, se more posmrtna četrt z odobrenjem občinskega sveta tudi tem osebam izplačati.

§ 17.

Pravica do vdovnine.

Pravico do vdovnine ima uradniška vdova le tedaj, če je zakon s pokojnikom bil po avstrijski postavi veljaven ter sklenjen za časa aktivnega soprogovnega službovanja.

Če je bil zakon sklenjen v dobi, ko je bil uradnik stalno ali začasno vpokojen ali suspendiran, ima vdova pravico do vdovnine le tedaj, če je bil soprog pred smrtjo reaktiviran, ali če se ni zoper njega izrekla disciplinarna kazen odpusta iz službe, oziroma bi se ne bila izrekla, če bi bil ostal pri življenju.

Sodno ločena žena uradnika izgubi iz teh določil izvirajoče preskrbninske pravice samo tedaj, kadar se je ločitev zakona, kakor je dokazano, zgodila zgolj po njeni krivdi.

Preskrbninska pravica vdove pa ostaja nedotaknjena tudi, če je soprog končal s samomorom.

§ 18.

Vdovnina.

Vdovnina se odmerja po onem činovnem razredu, v katerega bi bil rajnki po svojih zadnjih službenih prejemkih spadal. Če je imel rajnki naslov in značaj višjega činovnega razreda, tedaj se vdovnina odmerja po tem višjem činovnem razredu.

Po činovnih razredih je vdovnino odmeriti tako-le:

za I. činovni razred	2800 K
za II. činovni razred	2200 K
za III. činovni razred	2000 K
za IV. činovni razred	1800 K
za V. činovni razred	1600 K
za VI. činovni razred	1400 K
za VII. činovni razred	1200 K.

Vdovi uradnika, ki je umrl vsled boleznii ali nezgode v službi, katere ni sam namenoma zakrivil, je priznati normalno vdovnino tudi, če soprog z ozirom na svoja službena leta ni bil še dosegel pokojninske upravičenosti.

Če je uradnik že imel pokojninsko pravico, more občinski svet v posebnega ozira vrednih slučajih dovoliti višjo nego normalno pokojnino in sicer vdovi po uradniku VII., VI. ali V. čin. razreda, do izmere vdovnine prihodnjega višjega činovnega razreda, ali celo za dva razreda višje, vdovi po uradniku IV., III. ali II. čin. razreda, do izmere vdovnine prihodnjega višjega čin. razreda.

Če je najvišja plačilna stopnja kakega činovnega razreda jednaka ali celo presega najnižjo plačilno stopnjo prihodnjega višjega činovnega razreda, se odmeri vdovi po uradniku, ki je imel pravico do najvišje plačilne stopnje, vdovnina po prihodnjem višjem činovnem razredu.

§ 19.

Trajanje vdovnine.

Prejemanje vdovnine pričinja s prvim dnevom meseca, ki sledi dnevu moževe smrti, in ugasne pod uveti § 15.

Vdovnina se izplačuje vnaprej v mesečnih obrokih.

Če se vdova zopet omoži, izgubi vdovnino, vendar si sme pridržati pravico do nje za slučaj, če bi drugega moža preživela, ali pa prositi za odpravnino (§ 26).

Če ima vdova iz poznejšega zakona tudi kako vdovnino in je ta nižja od prvotne, ji je v slučaju pridržanih vdovninskih pravic priznati le razloček kot doplačilo.

§ 20.

Vzgojnina.

Če je bil uradnik na dan sklenjene poroke še, ali pa kasneje zopet v dejalnostni službi ter je umrl kot pekojninski upravičenec, je vdovi za zakonske ali pozakonjene otroke uradnikove priznati vzgojnino v

višini ene petine vdovnine za vsakega neprekrbljenega otroka do dovršenega 24. leta življenja ali do njegove poprejšnje preskrbe. Vendar ne sme vsota teh vzgojnin presežati zneska vdovnine.

Če je uradnik umrl vsled nezgode, ki je ni sam zakrivil, je njegovim zakonskim (pozakonjenim) sirotam normalno vzgojnilino priznati tudi, če oče ni še bil dosegel pokojninske upravičenosti.

Če pa jo je bil že dosegel in je slučaj posebnega ozira vreden, prisodi občinski svet na predlog upravnega odbora sirotam lahko vzgojnilino na podlagi prihodnjega višjega činovnega razreda ali celo za dva činovna razreda više, nego znaša normalna vzgojnilina.

Vdovnina in vzgojnilina skupaj ne smeta presežati pokojnine, katero je dotični umrli uradnik vžival.

§ 21.

Trajanje vzgojnine.

Prejemanje vzgojnine pričanja s prvim dnevom meseca, ki sledi dnevnu očetove smrti, izplačuje se jo v naprednjih mesečnih obrokih. Ugasne pa:

- a) z dopolnitvijo 24. leta;
- b) z morebitno prejšnjo preskrbo, vendar ne pred dopolnitvijo osemnajstega leta, za dobo te preskrbe;
- c) s smrtjo upravičenca;
- č) v slučaju zopetne omožitve materine (mačehine);

- d) v slučaju materine (mačehine) smrti;
- e) če izgubi mati (mačeha) pravico do svoje vdovnine;
- f) če je bil upravičenec kazensko obsojen zaradi hudodelstva.

V slučajih pod č), d), e) nadomesti vzgojnino sirotnina (§ 22).

§ 22.

Sirotnina.

Zakonski ali pozakonjeni otroci prejemajo mesto vzgojnine sirotnino v sledečih slučajih:

1. ako mati (mačeha) nima ali je izgubila pravico do vdovnine;
2. ako jim do vdovnine upravičena mati (mačeha) umre;
3. ako se je materi (mačehi) vsled zopetne omožitve vdovnino ustavilo.

§ 23.

Izmera sirotnine.

Sirotnina za vsako siroto po uradniku I. činovnega razreda znaša $\frac{1}{5}$ za 25 % zvišane vdovnine, za vsako siroto po uradniku od VII. do II. činovnega razreda pa $\frac{1}{5}$ za 50 % zvišane vdovnine, ki jo je, ali bi jo vživala njih mati (mačeha).

Sirotnina za vse upravičene sirote skupaj ne sme biti manjša od polovice vdovnine in ne večja

od za 25 % oziroma 50 % zvišane vdovnine. Sirotnina znaša torej:

Činovni razred očetov	Sirotnina za				
	1 otroka	2 otroka	3 otroke	4 otroke	5 ali več otrok
	k r o n				
I.	1400	1400	2100	2800	3500
II.	1100	1320	1980	2640	3300
III.	1000	1200	1800	2400	3000
IV.	900	1080	1620	2160	2700
V.	800	960	1440	1920	2400
VI.	700	840	1260	1680	2100
VII.	600	720	1080	1440	1800

V slučaju, če je oče umrl vsled nezgode, ki je ni sam zakrivil, velja za odmero sirotnine, kar določa § 20. glede vzgojnine.

Sirotnina za vse upravičene sirote skupaj ne sme presegati pokojnine, katero je dotični umrli uradnik vžival.

§ 24.

Trajanje sirotnine.

Prejemanje sirotnine pričanja s prvim dnevom meseca, ki sledi dnevni očetove smrti ali ugasnenju materine (mačehine) vdovnine, oziroma ugasnenju vzgojnine in se izplačuje vnaprej v mesečnih obrokih.

Sirotčina ugasne:

1. ako je mati (mačeha) po zopetni omožitvi postala vdova ter pričela zopet uživati pridržano si prejšnjo pokojnino in otrokom še pristoječo vzgojnino;

2. v slučajih, ki so navedeni v § 21. pod a), b), c) in f).

§ 25.

Odpravnina uradniku.

Uradniki, ki še niso dosegli pokojninske upravičenosti, dobe, ako iz službe stopijo, ne da bi se bili kratkomalo službi odpovedali, niti niso bili za kazen iz službe odpuščeni, enkratno odpravnino, ki jo je za službeno dobo do 5 let odmeriti z enojnim, za službeno dobo čez 5 let pa z dvojnimi zneskom letne plače.

Če se uradnika, ki je dobil odpravnino, reaktivira tekom enega, oziroma dveh let, odkar so mu bili dejalnostni prejemki ustavljeni, sme od prejete odpravnine obdržati si le toliko, kolikor bi bila znašala njegova pokojnina od trenutka izstopa iz aktivnosti pa do reaktivacije. Preostanek pa mora vrniti blagajni najdalje v dveh letih in se mu dotični presežek odteguje v primernih mesečnih obrokih od dajalnostnih prejemkov.

V pokoj idoč samski uradnik ima pravico mesto pokojnine, v kolikor ta presega pokojnino, ki mu gre po pokojninskem zakonu, izbrati si enkratno odpravnino v znesku dveletnih v pokojnino mu vštevni prejemkov; to pa le, če se izkaže z verjetnim zdravniškim izpričevalom, da je zdrav.

Če zahteva tako odpravnino že vpokojeni uradnik, vrniti mora vrh tega vso dotlej preveč prejeto pokojnino.

§ 26.

Odpravnina uradnikovim svojcem.

Po smrti uradnika, ki zase še ni pridobil pravice do pokojnine, je priznati vdovi in sirotam brez očeta in matere ali njim enakim sirotam pod 24. leti, ako ni nastopil vsled uradnikove smrti po nezgodi izjemni slučaj § 17., oziroma 20. in 22., enkratno odpravnino s četrtnim delom letnih službenih prejemkov pokojnikovih.

Ta odpravnina pa ni identična s posmrtno četrtnjo (§ 16).

Vdovnino uživajoča vdova, ki se zopet omoži, dobi zakonito odpravnino v izmeri trikratnega letnega zneska vdovnine po pokojninskem zakonu, poleg tega pa ima še pravico si vživanje vdovnine pridržati za slučaj, če bi drugega moža preživela (§ 19), ali pa prositi za zvišanje odpravnine na trikratni letni znesek cele vdovnine.

Vdova se pa mora za pridržek vdovnine ali za zvišano odpravnino s pismenim naznanilom izjaviti najkasneje tekom treh let po zopetni omožitvi, sicer izgubi pravico v obojnem oziru. Za kar se je vdova odločila, tega ne more več preklicati.

B. Določbe za sluge in hišnika.

§ 27.

Vpokojitev.

Sluga (hišnik), ki je prekoračil 60. leto življenja in ima 35 službenih let, more biti na lastno prošnjo

vpokojen tudi brez dokaza nesposobnosti za službo, kakršen je sicer potreben.

Glede postopanja pri vpokojevanju veljajo istosmiselno določbe §§ 1. do 9. in § 11. tega pokojninskega pravilnika.

Pravico do pokojnine dobi stalno nameščeni sluga (hišnik) praviloma po desetih, v smislu pragmatike v pokojnino vštveh službenih letih.

Po desetih neprekinjeno odsluženih letih znaša pokojnina 40 %, za vsako nadaljnje vštveno službeno leto 2·4 % pokojninske podlage. Pokojninska podlaga se izračuni tako, da se od vseh zadnjih letnih dejalnostnih prejemkov odšteje zadnji celoletni pokojninski prispevek.

Po vštveni dobi 35 let je pokojnina torej enaka zadnji efektivni službeni plači.

Glede izmere višje pokojnine v posebnega ozira vrednih slučajih, odmerjenja odpravnine in trajanja pokojninskega uživanja veljajo istosmiselno določbe §§ 12., 13., 15. in 16. tega pokojninskega pravilnika.

§ 28.

Vpokojevanje.

Vpokojevanje slug in hišnika izvršuje ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.

§ 29.

Najnižja pokojnina. Pokojninski prispevek.

Normalna pokojnina se slugi (hišniku) ne sme odmeriti nižje nego z letnim zneskom 800 K. Pokojninski prispevek znaša 3·5 % od vse službene plače

in veljajo tozadevne določbe § 14. tega pokojninskega pravilnika.

§ 30.

Pravica do vdovnine.

Glede te pravice veljajo istosmiselno določbe § 17. tega pokojninskega pravilnika.

§ 31.

Vdovnina.

Vdovnina po slugi in hišniku se vdovi ne sme odmeriti niže nego z letnim zneskom 800 K; sicer pa veljajo glede odmerjenja in trajanja vdovnine istosmiselno določbe §§ 18. in 19. tega pokojninskega pravilnika.

§ 32.

Vzgojnina. Sirotnina.

Glede postopanja pri odmerjenji vzgojnine in sirotnine sluginim in hišnikovim svojcem veljajo istosmiselno določbe §§ 20., 21., 22., 23. in 24. tega pokojninskega pravilnika.

§ 33.

Odpravnina slugam in hišniku in njihovim svojcem.

Glede odmere odpravnine slugam in hišniku ter njihovim svojcem veljajo istosmiselno določbe §§ 25. in 26. tega pokojninskega pravilnika.

§ 34.

Izplačevanje pravilom ustrezajočih dajatev.

Pokojnine, vdovščine, vzgojevalni prispevki in sirotinske preskrbnine se proti potrdilu plačujejo v mesečnih anticipativnih obrokih, posmrtna četrt pa se plača takoj po smrti rajnega uslužbenca v celem znesku.

Na zahtevo Mestne hranilnice ljubljanske, oziroma njenih blagajničnih organov mora upravičenec, odnosno upravičenka s potrdilom župnega urada, v čigar območju živi, in hišnega gospodarja ali dotične politične okrajne oblasti dokazati, da še obstojajo pogoji, pod kojimi se je dovolila dajatev, to je, da vpokojenec še živi, da vdova še živi, in da je v resnici še vdova, da otrok še živi, da ni preskrbljen i. dr.

§ 35.

Pokojninski zaklad.

Pokojninski zaklad se ustanavlja iz prispevkov, ki jih daje Mestna hranilnica ljubljanska v smislu določbe § 4. svojih pravil iz letnega upravnega dobička v najmanjšem znesku dvakratne svote prispevkov uradnikov in $3 \frac{2}{7}$ kratne svote prispevkov slug, ter zakonitih prispevkov za nestalne nameščence, potem iz prispevkov, ki jih plačujejo hranilnični uslužbenci, iz kazni uslužbencev in drugih slučajnih dohodkov. Dokler pokojninski zaklad ni dosegel tiste višine, da bi zadoščali dohodki iz njegovega obrestovanja za pokritje tekočih užitkov na pokojninah, vdovščinah, vzgojevalnih prispevkih in sirotinskih preskrbnih

nah, se pokrivajo ti užitki iz rednih dohodkov Mestne hranilnice ljubljanske, ter se izkazujejo v letnem zaključku na računu uradnih troškov.

II. del.

Določbe za nestalno nameščene uslužbence.

Poleg uslužbencev, ki imajo pravice do preskrbine po določilih prvega dela pravilnika, imajo tudi vsi nestalno nameščeni uslužbenci (praktikanti in pomožni uradniki [uradnice]), če so po pokojninskem zakonu (zakon z dne 16. dec. 1906, drž. zak. št. 1 iz leta 1907, v obliki cesarskega ukaza z dne 25. junija 1914, drž. zak. št. 138), zavezani pokojninskemu zavarovanju, kakor tudi njih zaostali svojci pravico do vseh zakonitih dajatev po določbah tega zakona ter prihodnjih vsakočasno veljavnih tozadevnih določb. Zakonite premije uslužbenca plačuje hranilnica sama.

III. del.

Splošne določbe.

Pravice, ki jih ima tak uslužbenec iz doslej veljavne nadomestne pogodbe ali iz kakega drugega naslova proti Mestni hranilnici ljubljanski, ostanejo, v kolikor so dosedanje dajatve ugodnejše, nedotaknjene.

V kolikor po zgoraj navedenih določbah za nameščenca ne veljajo ugodnejša določila, zagotavlja s tem Mestna hranilnica ljubljanska svojim po pokojninskem zakonu zavarovanju zavezanim name-

ščencem in njih zaostalim svojcem na podlagi plače, ki jo je računati po paragrafu 3 pokojninskega zakona, pravnozavezno vse one dajatve, ki so navedene v paragrafih 6 do 19 in 25 do 27 pokojninskega zakona pod ondi ustanovljenimi pogoji in po ondi predpisanem načinu in v tisti izmori, v kateri bi pripadale nameščencu vsakokrat tedaj, ako bi bil pri Občnem pokojninskem zavodu za nameščence s pravočasno prijavo Mestne hranilnice ljubljanske kot službodajnika zavarovan.

Mestna hranilnica ljubljanska se vrhu tega zaveže, da bo, če postane po II. delu pravilnika zavarovan uslužbenec uradnik in s tem zavarovan po prvem delu pravilnika, vračunila vsaj toliko vštvenih službenih let, kolikor jih je po računskih podlagah občega pokojninskega zavoda za nameščence in po tem pokojninskem pravilniku vračuniti za ono premijsko rezervo, ki bi jo bilo po pokojninskem zakonu do prestopa nabrati.

Ravno tako se Mestna hranilnica zaveže za zneske, ki se ji v smislu paragrafa 68 pokojninskega zakona iz prejšnjih zavarovanj preodkazujejo, vračuniti toliko vštvenih službenih let, kolikor jih je po v prejšnjem odstavku imenovanih podlagah vračuniti, vendar ne več, kakor doslej po paragrafu 73 pokojninskega zakona vračunljivi prispevni čas vštveni morebiti dokupljeni službeni čas. Če presega preodkazani znesek ono premijsko rezervo, ki jo je za ta čas za nameščenca prihraniti, se vračuna samo ta čas in se prebitek nad to premijsko rezervo nameščencu po njegovi želji ali takoj izroči ali vpiše v

dobro in v tem primeru s 4 % obrestmi vred pri zopetnem prestopu preodkazuje, če pa nastopi zavarovalni primer ali pogoji paragrafa 25 pokojninskega zakona, nameščencu izplača.

Poleg tega se zaveže Mestna hranilnica ljubljanska, da vporabi po paragrafu 2, točka 6, oziroma paragrafu 92 b ces. ukaza z dne 25. junija 1914, drž. zak. štev. 138, morebiti preodkazane zneske v polnem obsegu za vračunanje vštevnih službenih let.

Ob enem se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže tekom štirih tednov po sklenitvi službene pogodbe kakor tudi po vsaki spremembi vračunljivih prejemkov in na utemeljeno zahtevanje tudi po preteku tega roka svojim nameščencem ali njih zaostalim pisмено naznaniti prejemke, vračunljive v smislu paragrafa 3 pokojninskega zakona, in način zaposlitve.

Za primer, da prestopi zavarovanju zavezan nameščeneec k pokojninskemu zavodu, ali h kaki nadomestni uredbi, se zaveže Mestna hranilnica ljubljanska, da preodkazuje po paragrafu 68 odstavki 2 — 4, pok. zak. določene zneske, za primer prestanka zavarovalne dolžnosti nameščenca pa k preodkazilu po zadnjem odstavku paragrafa 68 pok. zak.

Razsodbe o sporih glede pogodbenih zahtevkov zavarovanju zavezanih nameščencev iz naslova pokojninskega zavarovanja in visokosti teh zahtevkov se pridrže rednemu sodišču.

Vse temu nasprotujoče določbe tega pokojninskega pravilnika so neveljavne.

Ako preneha Mestna hranilnica ljubljanska (§ 44. hran. pravil), prevzame pokojninski zaklad za uradno

osobje Mestne hranilnice ljubljanske mestna občina ljubljanska v svojo oskrbo ter iz njegovih dohodkov izplačuje preskrbninske užitke za omenjeno osobje oziroma ostale rodbinske člane dotlej, dokler ne preneha pravica do užitka iz tega zaklada za zadnjega upravičenca.

Ako v pokritje teh plačil ne zadoščajo dohodki pokojninskega zaklada in ne dohodki v § 44. hranilničnih pravil omenjenega prebitka, pokriva ta plačila deloma, oziroma, če bi se pri tem že bil popolnoma porabil pokojninski zaklad in navedeni prebitek, docela iz svojih sredstev mestna občina ljubljanska. V tem slučaju si pridržuje mestna občina ljubljanska pravico, hranilnično uradno osobje vzeti v dotičnem uslužbencu primerno aktivno službo pri mestni občini ljubljanski in všteti njemu pripadajočo pokojnino v prejemke, kateri mu gredó po tej službi. Premoženje eventualnega pokojninskega zaklada, katero preostane, kadar neha plačevanje zadnjemu upravičencu, gre Mestni občini ljubljanski in se porabi v svrhe, določene v § 44. hranilničnih pravil.

Izrecno se povdarja, da zgoraj navedene določbe veljajo tudi za žensko uradno osobje.

IV. del.

Sklepno določilo.

Mestna občina ljubljanska jamči za izpolnitev vseh iz nadomestnih pogodb izviraajočih obveznosti, ki jih ima Mestna hranilnica ljubljanska napram svojim nameščencem.

Štev. 6928.

Deželna vlada za Slovenijo, poverjeništvo za notranje zadeve, potrjuje predstojęči pokojninski pravilnik, odobren od mestnega sveta ljubljanskega s sklepom z dne 13. maja 1919 kot nadzorovalna oblast hranilnice v celoti in kot nadzorovalna oblast občinskega premoženja še posebej zadnje tri odstavke III. dela in celi IV. del tega pokojninskega pravilnika.

Deželna vlada za Slovenijo, poverjeništvo za notranje zadeve.

Dvorni svetnik:

(L. S.)

Kremenšek s. r.

Št. 9959/19.

Predležęči pokojninski pravilnik se na podlagi poblaščenja ministrstva za socijalno politiko z dne 8. maja 1920, št. 5072, priznava kot nadomestna pogodba v smislu §§ 64 in 66 a zakona o pokojninskem zavarovanju nameščencev v obliki ces. naredbe z dne 25. junija 1914, drž. zak. št. 138.

Deželna vlada za Slovenijo v Ljubljani, poverjeništvo za socijalno skrb.

V Ljubljani, dne 21. maja 1920.

Za poverjenika:

(L. S.)

Dr. Žužek s. r.

Slovenska knjižnica

6K M

C 18992

66009004707

COBISS

Neslona knjižnica Ljubljana

Natisnila Učiteljska tiskarna v Ljubljani.